

Charles Finney

Charles Finney

Charles Grandison Finney ([Warren](#) (Connecticut), [29 augustus 1792](#) – [Oberlin](#) (Ohio), [16 augustus 1875](#)) is een [Amerikaanse](#), [Presbyteriaanse predikant](#) die uitgroeide tot één van de bekendste gezichten van de [Second Great Awakening](#).

Finney staat ook bekend vanwege de vernieuwingen die hij invoerde bij het preken en tijdens religieuze bijeenkomsten. Zo stond hij toe dat vrouwen in openbare, gemengde, bijeenkomsten baden. Een andere vernieuwing was een speciale ontmoetingsplek, in de dienst, waar mensen die christen wilde worden heen konden komen voor gebed.

Hij werd geboren als de jongste in een gezin van vijftien kinderen. Na zijn studie werd Finney advocaat, maar hij nam ontslag nadat hij, naar eigen zeggen, de [doop met de Heilige Geest](#) had ondergaan. Op zijn 29e ging hij theologie studeren en in 1832 werd hij aangesteld in een kerk in [New York City](#). Door zijn opzwepende en directe manier van preken trok Finney duizenden luisteraars, en veel van hen bekeerden zich tot het christelijk geloof.

In zijn leven zou Finney drie keer trouwen. In 1824 met Lydua Root Andres, in 1848 met Elizabeth Ford Atkinson en in 1865 met Rebecca Allen Rayl. Reden voor het tot twee keer toe hertrouwen was het overlijden van zijn vorige echtgenote. Al zijn vrouwen steunden en begeleidden Finney tijdens zijn revival-campagnes.

Ook was de predikant betrokken bij de [Abolitionistische](#) beweging. Vanaf de kansel wees hij regelmatig de slavernij af. In 1835 verhuisde hij naar [Ohio](#) om daar professor te worden en van 1851 tot 1866 was hij president van [Oberlin College](#). Zijn school was één van de eerste instituten na de afschaffing van de slavernij die naast blanke mannen ook zwarten en vrouwen toeliet. In augustus 1875 overleed Finney in Oberlin aan een hartkwaal.

Positiebepaling

In de 19e eeuw ontstonden veel nieuwe religieuze bewegingen, zoals de [Mormonen](#), de [Millenialisten](#) en de [Zevende Dag Adventisten](#). Een belangrijk verschil tussen Finney en deze groepen is dat hij niet gesloten en exclusivistisch was. (De boodschap van) Finney werd breed geaccepteerd. Een ander verschil is dat hij geen eigen kerk startte en hij claimde niet het leiderschap over andere [evangelisten](#) of revivalisten. Veel van de bekeerlingen van Finney kwamen uiteindelijk bij de [Baptisten](#) of [Methodisten](#) in de kerk terecht. Toch was Finney niet bang om kritiek te leveren om ambtsbekleders waarmee hij het niet met hen eens was.

Theologie

Hoewel Finney een [calvinistische](#) achtergrond had, verwierp hij toch de [uitverkiezingsleer](#). Hij vond deze on-Bijbels en in tegenspraak met de noodzaak van [evangeliseren](#) en [christelijke zending](#). In zijn prediking legde hij sterk de nadruk op het feit dat redding voortkomt uit de keuze van een persoon om zich te bekeren, iets dat niet door God wordt afgedwongen tegen iemands wil in. Redding was door het geloof alleen, en goede werken waren een bewijs van het geloof.

Voor zijn bekering tot het christelijk geloof behoorde Finney tot de [Vrijmetselaars](#). Daarna zou hij echter uitgroeien tot een fel bestrijder van deze stroming. Hij zag de Vrijmetselaars als een bedreiging voor het functioneren van de overheid.